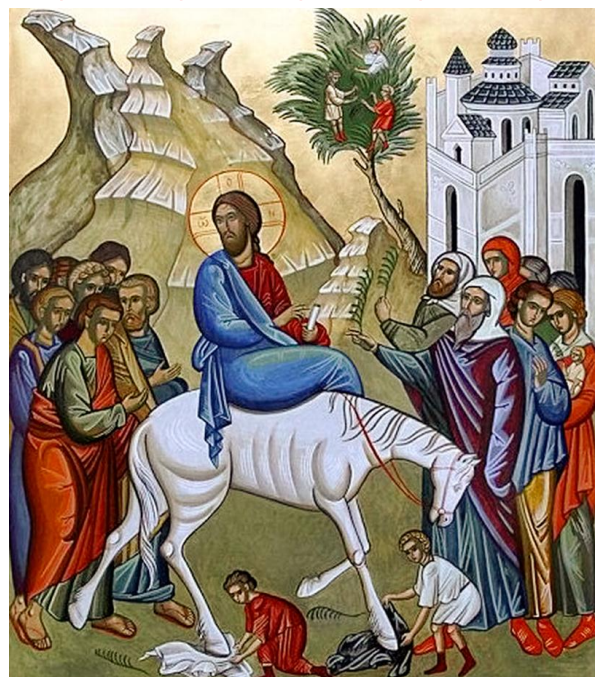


dormea în casa lor, cina în casa lor, așadar era vorba de un prieten foarte apropiat. Aceasta a fost cea mai mare minune săvârșită de Iisus vreodată și de ea se va pomeni în toate veacurile. Dar, iată că a doua zi, Iisus a rămas la ei în familie și s-a făcut ospăț. Iisus ședea la masă, cu Lazăr cel înviat din morți. Dar vestea învierii lui Lazăr s-a răspândit ca fulgerul, repet Betania era aproape de Ierusalim. Deci, foarte repede a știut tot Ierusalimul despre această minune. Și atunci la acea cină din Betania, Maria, sora lui Lazăr a luat un alabastru cu mir de mare preț, un alabastru, adică un vas foarte scump din piatră semiprețioasă umplut cu mir, adică cu aromă foarte scumpă, care după evaluarea ucenicilor ar fi putut să prețuiască trei sute de dinari. Gândiți-vă că plata pentru o zi de lucru la vremea aceea era de un dinar, deci suma aceea, echivala cu plata pentru trei sute de zile de lucru. Și ea a vărsat acest mir pe părul capului și pe picioarele lui Iisus și le-a uns. Atunci ucenicii și în special Iuda Iscoriteanul, care era casierul a cârțit și spus: mirul acesta putea să fie vândut cu 300 de dinari și banii să fie dați săracilor. Și Iisus, în replică a zis: "Nu, lăsați-o în pace! Fiindcă ea pentru îngroparea mea a făcut-o. Pe săraci pururea îi aveți cu voi, dar pe Mine, nu Mă aveți pururea." Atunci Iisus a descoperit taina ascunsă a acestui extraordinar gest pe care-l făcuse Maria, sora lui Lazăr. Inspirată de Duhul Sfânt, ea știa că Iisus după ce va muri, nu va avea parte de o înmormântare obișnuită, pentru că nu ar fi fost timp. Știm din Sfintele Evanghelii, că Răstignirea s-a făcut vineri după-amiază. Odată cu apusul soarelui, pentru evrei începea ziua de sâmbătă, când nimeni nu mai avea voie să lucreze nimic. Așa că, s-au grăbit să-L pogoare de pe cruce pe Iisus și să-L îngroape înainte de apusul soarelui. De aceea, sfintele femei nu au participat la ritualul de înmormântare, ele erau ținute și de străjile ostașilor de departe. Și atunci, această Marie, prin intuiție extraordinară de la Duhul Sfânt, i-a săvârșit ritualul de înmormântare înainte ca El să fi murit, ca și cum ar fi fost mort. El a știut acest lucru și i-a mulțumit Mariei.

Acum să ne explicăm Intrarea triumfală în Ierusalim a Domnului. De ce atâta mulțime s-a luat după El, aclamându-L. Pe de o parte, pentru că, mulți veniseră în Betania (de unde plecase Domnul), să-l vadă pe Lazăr înviat, iar pe de altă parte, se auzise despre învierea lui Lazăr .



*Înviearea cea de obște, mai înainte de patima Ta incredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeu. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului!*

(Tropar în Duminica Stâlpărilor)

Ei bine, poporul era împărțit în două: poporul, mulțimea era cu Iisus, iar fariseii și cărturarii, adversarii Lui dintotdeauna, erau cu atât mai mult împotriva Lui și se sfătuiau să-l ucidă și pe Lazăr, pentru că din cauza învierii lui mulți începuseră să creadă în Iisus și să-i părăsească pe ei, pe conducătorii poporului. Intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim a fost asemenea a unui puternic rege care vine de la o bătălie victorioasă. Faptul că ședea pe asin, acesta era animalul de paradă, de ceremonie, calul era animalul de luptă.

Caii, ca și în ziua de astăzi, unde se mai păstrează cavaleria este anume dresat pentru câmpul de luptă.

Asinul, ca și catârul era animal pașnic și era cel care era folosit în antichitate pentru ceremoniile de paradă. Ei bine, Iisus într-adevăr se comportă asemenea unui victorios și acceptă aclamațiile mulțimii, mai mult le încurajează.

(Predică rostită la Duminica Floriilor în anul 2003 a IPS Bartolomeu Anania)